

det forekommer mig rigtignok, at der saa vil kunne indvendes to Ting mod Forslaget, saaledes som det er stillet. Det One er det, at dette Hensyn vilde man ligeoverfor denne Produktionsvirksomhed kun tage i 10 Mar, medens man ligeoverfor de andre har taget den vedvarende, det vil sige ligejaa længe, som overhovedet Loven bestaar usforandret, det Andet er, at man har fastholdt rent ud som Beskyttelse for Raffinaderierne hele den hidtil bestaaende Forskjel mellem Tolden paa raat Salt og raffineret Salt, skjøndt man jo, som den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, har lettet ogsaa denne Tilvirkning og ikke uvæsentlig ved at fritage Kul, som jo bruges i et ikke ringe Maal til denue Forretning og, som jeg antager, ogsaa ved at fritage Sæffene, som bruges dertil. Det har jo været to Aar fra Saltraffinaderierne, at de sølte sig trykkede ved Konkurrencen fra Udlandet, blandt Andet ved Kulkolden og ved, at de vare nødte til at fortolde Sæffene. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at det at fastholde som fremtidig Beskyttelse den hidtidige Forskjel mellem Tolden paa Raasalt og renset Salt vil sige det Samme som at give en forøget Beskyttelse mod hidtil. Naar det er bemærket, at Saltraffinaderierne have kunnet leve i god Tro til en fremtidig Beskyttelse og ogsaa fremtidig Bevarelse af Beskyttelsen for deres Industri, saa maa dog dertil bemærkes, at man allerede i 1871 ved det første Forslag til en Revision af Toldloven foreslog at indskrænke Beskyttelsen til det Halve og at nedsætte den fra $\frac{1}{10}$ til kun $\frac{1}{20}$ Shilling, og at man i de senere Forslag fra 1873 og 1876 foreslog, at Beskyttelsen fuldstændig faldt bort. Det kan da altsaa egentlig ikke siges, at det kommer Saltraffinaderierne særdeles overraskende, naar det nu foreliggende Forslag har indeholdt en lignende Bestemmelse som de to sidst forelagte, nemlig at Salt skulde indgaa frit. Det forekommer mig, at der er stærke Grunde, der tale for overhovedet at fritage Salt for Told, ikke blot som almindeligt Konsumemne, men ogsaa som et Raastof, der i stort Maal forbruges i forskjellige Industrier og blandt Andet jo ogsaa i Landsktinget, og naar det er Tilfældet, vilde jeg dog være mere tilfreds med, om man, naar man tror at skylde Saltraffinadørerne noget saadant Hensyn, som Vædringsforslaget udtrykker, i 10 Mar,

beholdt den hele Salttold i 10 Mar tilligemed alle de Bestemmelser, der knytte sig til den nuværende Salttold, og som man griber væsentlig ind i, naar man nu ophæver Tolden paa raat Salt, medens man beholder Tolden paa det rensete Salt, ikke at tale om, at saa faar man dog Noget og noget ret Klæffeligt for hele den Toldbehandling, der jo maa fortsættes, og jeg formoder tillige med Kreditoplag v. s. v., for det lille Brudstykke af Salttolden, der bliver tilbage. — Vædringsforslaget under Nr. 30 kan jeg ikke anbefale, særlig af Hensyn til det indenlandske Skibsbyggeri. Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, har ganske vist anvist, at man ad anden Vej vilde kunne støtte det indenlandske Skibsbyggeri ved Præmie paa hjemmehyggede Skibe; men saalænge der ikke foreligger noget Forslag derom, vil jeg heller ikke kunne tage det Hensyn dertil, at jeg kun for den Mulighed, at noget Saadant lod sig opnaa, skulde kunne tilraade at renoncere paa den faktiske Beskyttelse, der ligger i de to Procents Afgift af de indførte Skibe, og som jo endda er noget mindre end den nuværende Told. Vædringsforslaget under Nr. 33 a og 33 b vil jeg tillade mig i Dieblirket at forbigaa, ikke blot fordi det har havt sin Vanskelighed for mig — ligesom jeg antager ogsaa for andre ærede Medlemmer af Thinget — fuldkommen at samle den store Masse af store Tal, som den ærede Forslagsstiller bragte frem til Støtte for sit Forslag. Det er ialtsald forstaaeligt, om man tror bedre at kunne komme til et Resultat ved Betragtningen af disse Tal, naar man har dem foreliggende trykte for sig, end blot ved at høre dem i et Foredrag. Men ikke blot derfor tillader jeg mig for Dieblirket at forbigaa dem, men fordi den ærede Forslagsstiller angav, at han var villig til at tage disse Forslag tilbage, naar man fra Udvalgets og min Side var villig til en nærmere Konference mellem 2den og 3die Behandling om de ganske vist vigtige Spørgsmaal, som ligger bagved Vædringsforslagene. Det er jo imidlertid et Punkt, som jeg maa overlade til den ærede Ordførers Bevarelse, thi det er jo en Selvfølge, at jeg, naar den ærede Ordfører — som jeg altsaa antager — det samlede Udvalg er villig til at tage disse Spørgsmaal under fornøjet Overveielse, ikke vil unddrage mig at konferere